

Съдебното производство е образувано по обвинителен акт на Окръжна прокуратура – Габрово против М. А. И. от гр. Габрово, с който на подсъдимия се повдига обвинение за престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „в“ предл. 1, във вр. с чл. 342, ал. 1 от НК за това, че на 08.07.2019 г., около 11:05 часа, в междублоково пространство на ул. „С.“ № ** в гр. Габрово, при управление на товарен автомобил (бетоновоз) марка „М.“ модел „А.“ с рег. № ***, собственост на „Пътстрой – Габрово“ АД гр. Габрово, нарушил правилата за движение по пътищата по чл. 5, ал. 2, т. 1 от ЗДвП, съгласно който „водачът на пътно превозно средство е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението, каквито са пешеходците“, чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, съгласно който „водачът на пътно превозно средство е длъжен да контролира непрекъснато пътното превозно средство, което управлява“, чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, съгласно който „водачът на пътно превозно средство при избиране на скоростта за движение е длъжен да се съобразява с конкретните условия на видимост, за да бъде в състояние да спре пред всяко предвидимо препятствие, чл. 25, ал. 1 от ЗДвП и чл. 77, ал. 1 от Правилник за приложение на ЗДвП, съгласно които „водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, преди да започне маневрата трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат преди него, след него или минават покрай него и да извърши маневрата като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение“, чл. 116 от ЗДвП и чл. 193 от Правилник за приложение на ЗДвП, съгласно които „водачът на пътно превозно средство е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците, особено към хората с трайни увреждания и към престарелите хора“, и по непредпазливост причинил смъртта на М.Х.С. от гр. Габрово.

Синовете на починалата М.Х.С. – Х. И. Т. и Д. И. Т., са конституирани в процеса като частни обвинители. Същите участват лично в съдебното производство и се представляват от повереник – адв. И.Ж. от АК – Габрово.

В проведеното разпоредително заседание подсъдимият М.И. заявява, че е получил в срок препис от обвинителния акт и че разбира смисъла и характера на обвинението.

След приключване на разпоредителното заседание, като съобрази искането на подсъдимия М.И. и защитника му адвокат М.И. от АК – София, съдът пристъпи към разглеждане на делото по реда на диференцираната процедура по глава 27 от НПК – Съкратено съдебно следствие в производството пред първата инстанция, в частност по чл. 371, т. 2 от НПК. Съдът разясни на подсъдимия И. разпоредбата на чл. 372, ал. 1 от НПК във връзка с правата му и последиците от направеното самопризнание, и след проведеното предварително изслушване, с протоколно определение от 17.05.2021 г. обяви, че при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанията на подсъдимия, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

В хода на съдебните прения прокурорът заявява, че поддържа обвинението и го намира за доказано по несъмнен начин, поради което счита, че подсъдимият следва да бъде признат за виновен по това обвинение. По въпроса за наказанието представителят на прокуратурата намира, че следва да се отчете наличието основно на смекчаващи обстоятелства, каквито са чистото съдебно минало на подсъдимия, признанието на вината още във фазата на досъдебното производство, установеното допуснато нарушение от пострадалия пешеходец и добрите характеристични за личността на

дееца. Предлага налагането на наказание от три години лишаване от свобода, което да се редуцира по правилата на чл. 58а, ал. 1 от НК на две години лишаване от свобода, като изпълнението се отложи по реда на чл. 66, ал. 1 от НК с тригодишен изпитателен срок, считано от влизане на присъдата в сила. Прокурорът пледира, на основание чл. 343г от НК подсъдимият да бъде лишен от право да управлява МПС за срок от две години.

Повереникът на частните обвинители счита, че обвинението е доказано, поради което подсъдимият следва да бъде признат за виновен. Присъединява се към становището на прокурора за наличен превес на смекчаващите обстоятелства. Приема, че наказанието лишаване от свобода следва да се определи в размер под средния по текста на обвинението с приложение на чл. 66, ал. 1 от НК. По отношение на вещественото доказателство – дървен бастун, повереникът изразява позицията на доверителите си, че същите не желаят да им се връща. Прави искане за присъждане на направените от всеки от частните обвинители разноски за възнаграждение на повереник.

Частните обвинители Х.Т. и Д.Т. подкрепят позицията на повереника. Двамата заявяват, че не желаят връщане на вещественото доказателство – дървен бастун, и искат унищожаването му.

По съществото на делото защитникът на подсъдимия – адв. М.И., заявява, че не оспорва събраните в досъдебната фаза на процеса доказателства и установените от тях факти, възпроизведени в обвинителния акт. Въпреки това адв. И. счита, че доказателствата не обосновават по несъмнен и категоричен начин вината на подсъдимия. Намира за установено по категоричен начин, че от кабината на бетоновоза, управляван от подсъдимия, видимостта му към пътното платно е била силно ограничена, поради което непосредствено преди започване на маневрата „потегляне“, той е нямал възможност да възприеме и не е установено, че е възприел намиращата се на пътното платно пешеходка. Поради това счита, че не е налице допуснатото нарушение на разпоредбите на чл. 5, ал. 2, т. 1 и чл. 116 от ЗДвП и чл. 193 от ППЗДвП. На следващо място, защитникът счита, че не са нарушени правилата по чл. 20, ал. 1 и чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, тъй като произшествието не се дължи на невъзможността на подсъдимия да контролира управляваното МПС, нито има връзка със скоростта му на движение. Предоставя на съда преценката за нарушения по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП и по чл. 77, ал. 1 от ППЗДвП, т.е. доколко подсъдимият е бил длъжен да предположи, че може да се появи пешеходец на пътното платно, който при липса на всякакви други МПС-та, при празна улица и при липса на движение да реши да пресече точно пред бетоновоза, както и деецът да е бил длъжен още преди да се качи в кабината на водача да огледа целия район, за да се убеди, че не е се задава някой и евентуално ако забележи наличието на човек в близост до автомобила, да следи за неговото поведение преди да потегли. Адв. И. пледира за приложение на чл. 15 от НК, поради което подзащитният й следва да се признае за невинен и оправдан. По-нататък защитникът заявява, че подсъдимият е направил всичко, зависещо от него за оказване помощ на пострадалата, тъй като безспорно е установено, че именно той веднага след произшествието се е обадил на телефон 112. Поради това и в случай, че бъде признат за виновен, адв. И. счита, че престъплението следва да се преквалифицира по привилегирания състав на чл. 343а, ал. 1, б. „б“ от НК. Ако бъде признат за виновен, защитникът намира, че следва да се наложи наказание под минимума с приложение на

чл. 55 от НК или в размер на минималния от две години лишаване от свобода с приложение на чл. 66, ал. 1 от НК.

Подсъдимият М.И. изразява дълбокото си съжаление за случилото се. При упражняване на правото си на последна дума заявява, че не може да поправи нещата по никакъв начин, а за наказанието предоставя решението на съда.

Съобразявайки разпоредбата на чл. 373, ал. 3 от НПК, съгласно която в случаите по чл. 372, ал. 4 от НПК съдът в мотивите на присъдата приема за установени обстоятелствата, изложени в обвинителния акт, като се позовава на направеното самопризнание на фактите, както и на доказателствата, събрани в досъдебното производство, които го подкрепят, настоящият състав приема за установено следното от фактическа страна:

Подсъдимият М. А. И. е роден на *** г. в гр. Габрово. Същият е с основно образование, не е осъждан и работи като шофьор в „Пътстрой – Габрово“ АД – Габрово. Подсъдимият е правоспособен водач на МПС от 1977 г. за категории „В“, „С“, „D“, „BE“, „CE“, „Ткт“ и „М“ и от 30.01.1987 г. за категория „DE“. Притежава свидетелство за управление на МПС № ***, издадено на 27.12.2010 г., валидно до 07.12.2020 г., както и контролен талон № **. В дългогодишната си шофьорска практика не е допускал много и груби нарушения на Закон за движение по пътищата.

С трудов договор № 28 от 13.03.2018 г. и допълнителни споразумения към него от 15.03.2018 г. и от 19.04.2019 г., сключени с представляващ „Пътстрой – Габрово“ АД - Габрово, считано от 19.04.2019 г. подсъдимият М.И. бил назначен на длъжността „шофьор, специален тежкотоварен автомобил - бетоновоз (12 и повече тона), марка М. А. с рег. № ***. Съгласно длъжностна характеристика, връчената на 16.03.2018 г., на И. било възложено да осъществява превоза на товара до местонахождението за най-кратко време, по най-краткия маршрут, при гарантиране на сигурността на това и безопасността на движението по пътищата. В длъжностното си качество носел отговорност за вреди, настъпили от автопроизшествия, отговарял за спазване на правилата за безопасност при управление на автомобила, на ЗДВП и наредбите за прилагането му.

Съгласно свидетелство за регистрация № *** от 06.03.2018 г. - част I и част II, повереното на подсъдимия за управление превозно средство е специален автомобил, за което като водач му е предоставено удостоверение серия А-16 No 057869 .

Със заповед № 330 от 08.07.2019 г., на основание чл. 18, ал. 4 от Наредба № Н-8 от 27.06.2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка, ръководител „Транспорт и механизация“ при „Пътстрой – Габрово“ АД - Габрово възложил на подсъдимия И. на 08.07.2019 г. да извърши за сметка на дружеството превоз на бетон с товарен автомобил - бетоновоз „М.“ с рег. № *** по маршрут: възела –,****“, с начален час на тръгване в 08:00 часа. В изпълнение на поръчка № 159/16.07.2019 г., направена от „ВН Инженеринг“ ЕООД – София, за обект „*** Младост“ - Габрово, бетонов възел на „Пътстрой – Габрово“ АД издало експедиционна бележка за 9 куб. метра бетон С30/37 БЗ, експедирани в 10:37:47 часа с автомобил с рег. № *** с водач подсъдимия. Към нея била издадена кантарна бележка № 2234/08.07.2019 г. за изтеглено и доставено на водача брутно количество от 36140 кг бетон. За реализиране на превоза по товарителница № 0098716 по маршрут Възела -

***, бил издаден пътен лист № 724199 от 08.07.2019 г., в който били отразени технически проверки на превозното средство „М.“ с рег. № *** и водача му М.И. при предаването на превозното средство.

С договор за реконструкция от 20.05.2019 г. за обект „Реконструкция на бетонова рампа за зареждане на филиал F114 гр. Габрово“, сключен между „*** България ЕООД&КО“ КД и „ВН Инженеринг“ ЕООД, на 08.07.2019 г. се извършвали строителни монтажни работи на територията на магазина, намиращ се на ул. „С.“ № ** в близост до обществена инфраструктура - улица „С.“ № **. В качеството на технически ръководител и лаборант, свидетелят Г. С. осъществил контрол при подмяна на настилка на товарната рампа с полагане на бетонни панели и отливане на бетон в частта до товарната рампа на магазина, което било най-отдалечено разстояние от началото на подхода към нея. На обекта нямало заграждения, но ползваната техника ясно показвала, че се провежда строителна дейност. Подходът към товарната рампа на магазин „****“ бил в края на завоя, който е перпендикулярен на правия пътен участък на ул. „С.“, като към товарната рампа е с низходящ надлъжен наклон. Правият пътен участък и подходът към товарната рампа образуват „Т“-образно кръстовище.

На 08.07.2019 г., около 10:30, М. С. излязла от дома си и тръгнала пеша към пощенски клон 12, намиращ се до блок „К.“, за да си вземе пенсията. Поради заболяванията си била трудно подвижна, ходела бавно с помощта на бастун и на 100-200 метра спирала за кратка почивка. Съобразно прогнозата на времето ползвала обичайни маршрути, за да посети магазин „****“. Поради горещината преминавала по сенчестия път зад жилищните блокове и вървяла по тротоара в дясната част на пътното платно покрай блоковете.

Около 11:00 часа в подхода до товарния вход на магазин „****“, свидетелят П. С. стационарирал бетон-помпата на „Пътстрой –Габрово“ АД в работно положение с отворени и спуснати стабилизатори. Кабината била насочена към магазина. В непосредствена близост до бункера с шнековото устройство подсъдимият М.И. паркирал товарния автомобил „М. А.“ с рег. № ***, превозващ 9 куб.м. бетон. Бетоновозът бил разположен косо, със задна част в зоната на бункера на бетон-помпата и предна част - в улицата на междублоковото пространство към ул. „С.“. По-голямата част от бетоновоза останала на платното за движение по улица „С.“, където участъкът бил прав и сух, с дребно до средно зърнеста износена асфалтова настилка, без неравности и разрушаване. Свидателят П. С. застанал на 15 метра пред кабината на камиона си, откъдето наблюдавал и контролирал изливането на бетона. Платното за движение в междублоковото пространство на ул. „С.“ е с двупосочна организация на движението, с по една лента за всяка посока, без нанесена разделителна линия. След десен завой, в него навлязъл лек автомобил „БМВ 520И“ с рег. ** *** АС, управляван от свидетеля А.С.. Той видял, че не може да премине поради строителни дейности, извършвани от два камиона в завоя към магазин „****“. Свидателят забелязал, че в кабината на бетоновоза няма водач, а до бетон-помпата стоял мъж, който оживено разговарял с водача ѝ и не обърнал внимание на спрелия лек автомобил. От лявата страна на лекия автомобил „БМВ 520И“ с рег. ** *** АС спрял неустановен по делото лек автомобил, също с намерението да премине по тази пресечка. Свидателят Стоименов останал още 20-30 секунди, ядосал се и с обратен завой напуснал мястото. Другият лек автомобил останал на мястото си да чака освобождаването на пресечката.

След изливането на бетона и проверка на състоянието на бетоновоза,

подсъдимият М.И. се качил в него с цел връщане в бетоновия възел на фирмата. В този момент, от края на десния тротоар, движейки се по платното с намерение да премине пред спрелия бетоновоз, в началото на товарната рампа М. С. предприела пресичане на платното за движение. Около 11:05 часа, придвижвайки се тя не възприела пускането в ход на двигателя на бетоновоза и привеждането му в движение. Подсъдимият също не възприел движещата се по пътното платно пешеходка и ускорил скорост до 5 км/час, при която с предната дясна ъглова част на кабината била ударена лявата страна на тялото на М. С.. Пострадалата паднала на земята надясно и по гръб, с глава - на запад-северозапад, крака и ляв хълбок в зоната на траекторията на дясна предна гума на автомобила, под предната част на автомобила. Движещият се напред бетоновоз със скорост от 4,7 км/час прегазил с предна дясна гума пешеходката в посока от горната външна част на лявото бедро в посока надясно и надолу по стръмен диагонал, през долна предимно външна част на дясно бедро, лява подбедрица и дясна подбедрица. Бетоновозът продължавал движението си напред, но вниманието на подсъдимия И. привлякъл водачът на неустановения лек автомобил, който с жестове му показвал да спре. След като изминал 3,9 метра, подсъдимият И. спрял бетоновоза в лявата страна на платното за движение, излязъл от кабината, минал пред камиона и до предната гума от дясната му страна видял тялото на блъсната пешеходка. Без да премества товарния автомобил, подсъдимият останал на място и в 11:08 часа подал сигнал за настъпилото пътно произшествие чрез Националната система за спешни повиквания с ЕЕН 112. В 11:10 часа, дежурен в ОДЧ при ОД МВР - Габрово подал информация за тежко пострадала пешеходка, на която краката били премазани от бетоновоз, към автопатрулен екип по контрол на пътното движение. В рамките на 5 минути свидетелят И.Г. и колегата му пристигнали на местопроизшествието, което било посетено и от друг автопатрул. Подсъдимият стоял до паркирания бетоновоз, а на земята, от дясната му страна, между втората гума и третите две гуми, лежала в тежко състояние М. С.. Пострадалата била в съзнание, но в шок. На мястото пристигнал екип на ЦСМП - Габрово, който ѝ оказал първа помощ с превръзка и шиниране, след което я транспортирал в МБАЛ „Д-р Тота Венкова“ АД -Габрово. Същият ден, въпреки положените усилия за реанимиране и лечение, пострадалата починала.

На местопроизшествието подсъдимият М.И. бил тестван с техническо средство „Дрегер“ с № 0025, който отчел 0,00 промила алкохол в издишвания въздух, както и с „Дръг Тест 5000“, който регистрирал валиден отрицателен резултат за употреба на наркотични вещества.

Видно от протокол за оглед на местопроизшествие, в зоната на протичане на произшествието не са намерени спирачни следи или следи от гума. Под товарния автомобил-бетоновоз, в зоната между десните гуми на първия и втория управляващи мостове и на асфалтовата настилка отляво на дясната гума на втория управляващ мост са намерени и фиксирани зони от парчета мастна тъкан и пръски червена течност. От вътрешната страна на дясната гума на втория управляващ мост, косо разположени с ръкохватка на югоизток, е намерен дървен бастун с дължина 0,85 м. При динамичния оглед на товарния автомобил не са констатирани видими деформации. По протектора на дясната гума на първи управляем мост, в средната му част в напречно направление, е намерено и фиксирано петно отпечатък от течност и малки парченца мастна тъкан. При сядане на седалката и нормално разположение, височината на погледа на водача на бетонова М.И. е 2,54 метра от нивото на асфалтовата настилка. Водачът И. е съобщил, че на линията на втория управляващ мост, в зоната на долното ляво странично огледало, възприема човек с височина 1,64 м на разстояние 0,5 м от лявата

страна на автомобила. По горното ляво странично огледало по същата линия на втория управляващ мост, водачът възприема човек на разстояние 1,8 м наляво от лявата страна на автомобила. На линията на втория управляващ мост, в зоната на долното дясно странично огледало, водачът възприема човек с височина 1,64 м на разстояние 0,7 м на дясно от дясната страна на автомобила. По горното дясно странично огледало по същата линия на втория управляващ мост, водачът възприема човек на разстояние 1,46 м надясно от дясната страна на автомобила. По страничното горно огледало, на линията на втория управляващ мост, водачът възприема човек на 0,55 м надясно от дясната страна на автомобила. По това огледало, по линия на предната част на кабината, човек с височина 1,64 м е невидим до 0,75 м надясно от дясната страна на автомобила. Погледът на водача се ограничава от долната част на рамката на стъклото на кабината, като по направление на погледа на водача човешката фигура остава невидима до 1,5 м пред предната част на кабината. По направление на дясната страна на автомобила, фигурата е невидима до разстояние 1,7 м напред от предната част на кабината. Диагонално от погледа на водача към преден десен ъгъл на кабината, човекът е невидим по направление на предната част на кабината до разстояние 3,0 м на дясно от дясната страна на кабината. Предната част на предна дясна колонка ограничава видимостта към човек, намиращ се в положение на 1,0 м напред от предната част на кабината и на 3,15 м надясно от дясната страна на кабината.

Според заключението на повторната съдебната експертиза по безопасни и здравословни условия на труд, за обект „Реконструкция на бетонова рампа за зареждане на филиал F114 гр. Габрово“ не е необходимо издаване на разрешение за строеж и откриване на строителна площадка, тъй като не попада в обхвата на чл. 151 от Закон за устройството на територията (прил. 1). Обектът не бил строителна площадка и не попадал в списъка на чл. 9 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, поради което за него не е необходим план по безопасност и здраве и назначаване на координатор по безопасност и здраве. Съгласно Наредба № 3 от 16.08.2010 г. за временната организация и безопасността на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците за краткотрайни дейности по пътното платно не бил необходим проект за временна организация на движението.

Според заключението на допълнителната повторната съдебната експертиза по безопасни и здравословни условия на труд, самата червена бариера и граница на строително-монтажните работи била линията, разделяща надлъжно тротоара на две. Бетоновозът не попадал в тази зона, както и в предвидените минимални 7 метра опасна зона.

Видно от заключението на съдебномедицинска експертиза на труп, причина за смъртта на М.Х.С. от гр. Габрово е травматично-хеморагичният шок, вследствие на обширните мекотъканни травми с тъканни дефекти и кръвозагуба. Смъртта е настъпила около 3 часа след травмата, въпреки оказаната медицинска помощ и се намира в пряка причинно-следствена връзка с получените травми: тежка механична травма на долните крайници и лявата слабинна област. Уврежданията отговарят да са причинени от прегазване на долните крайници от гумата на товарния автомобил. При изследването на биологичната материя, иззета от гумата на товарния автомобил, е отчетен положителен резултат за човешка кръв, а в тъканта са установени характеристиките на мастна тъкан с частично нарушена структура и наличие на

еритроцити. При огледа и аутопсията не са отрити следи и увреждания, които да не съответстват на гореописания механизъм.

Съгласно заключението на допълнителната съдебно-медицинска експертиза, според спецификата на механизма на прегазване на човешки крак, за което са очевидни намерените увреждания, посоката на движение на автомобилната гума е от горна външна част на лявото бедро (средна и долна трета) в посока надясно и надолу по стръмен диагонал при легнала по гръб пострадала, през долна предимно вътрешна част на дясно бедро, лява подбедрица и дясна подбедрица. Двата крака са били близо един до друг, което се потвърждава от линията на горния ръб на кръвонасядането на лявото бедро и дефектите на меките тъкани. При ниска скорост колелото разтяга и притиска меките тъкани както при изкачването си по тях (по-силно), така и при спускането от другата страна (по-слабо), което обяснява на места двустранните отлепвания на кожата, както и разкъсванията.

Видно от заключенията на авто-техническата експертиза водачът на товарния автомобил не е реагирал за осъществяване на ефективно спиране. Той не е възприемал обстановката, изискваща реагиране на възникнала опасност за него. При опътуването на бетоновоза, общият му изминат път до спирането е 7,5 метра. По отношение на платното за движение контактът между него и пешеходката се осъществява напречно на платното за движение на разстояние 2,8-3,1 метра на ляво от десния му край и надлъжно - на разстояние 2,84-2,42 метра южно от ориентирната линия, фиксирана в протокола за оглед на местопроизшествие. От техническа гледна точка произшествието е било предотвратимо от страна на водача на бетоновоза, който при движение на пешеходката от дясно на автомобила е имал техническата възможност да възприеме преди потеглянето на автомобила навлизането и движението ѝ по платното за движение в рамките на 14 секунди до 27 секунди преди започване на движението. При правилна преценка на начина на движение на пешеходката с оглед възможността за последващото ѝ навлизане в невидима за него зона, той е можел да изчака появата ѝ във видимата зона или да извърши допълнителни действия за възприемане на положението ѝ пред потеглянето на бетоновоза. При вариант на движение на пешеходката по югоизточния тротоар, откъдето да е навлязла на платното за движение, тя ще попада във видимата зона за водача отпред, пред кабината на автомобила. При такова движение, подсъдимият е имал техническа възможност да изчака преминаването на пешеходката покрай автомобила и тогава да предприеме потегляне. Произшествието е можело да бъде избегнато и от пешеходката, която е имала възможност да възприеме автомобила и привеждането на двигателя в работно положение. При потеглянето на бетоновоза тя се е намирала на разстояние 3,9 метра от мястото на контакта с кабината, което с оглед на времето ѝ за движение от 4,86 сек ѝ позволява от техническа гледна точка да реагира и преустанови движението до преминаване на бетоновоза покрай нея и освобождаване на полосата ѝ на движение.

Според заключението на химическа експертиза № 287/09.07.2019 г., в представената за изследване кръвна проба на М.Х.С. не е установено наличие на етилов алкохол.

Описаната в обвинителния акт фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на направеното по реда на чл. 371, т. 2 от НПК самопризнание на фактите по обвинителния акт от подсъдимия М.И., подкрепено от събраните в досъдебното производство доказателства, закрепени в писмените доказателства и гласните и

писмени доказателствени средства и способите за събиране и проверка на доказателствен материал, проверени от съда при постановяване на определението му по чл. 372, ал. 4 от НПК, а именно: показанията на свидетелите Г. С., П. С., И.Г., А.С., Д.С., Х.В., Н.Г. Н.В., Д.Т., Х.Т. и Р. И.; протокол за оглед на местопроизшествие, ведно със скици и фотоалбум (т. 1, л. 6-22)/; писма от 15.07.2020 г. и от 09.06.2020 г. на РЦ 112 - Русе (т. 1, л. 208 и т. 2, л. 97), ведно с 2 бр. CD (т. 2, л. 98 и т. 1, л. 209); заповеди № 4 и 5 от 20.05.2019 г. на управител „ВН Инженеринг“ ЕООД (т. 2, л. 101-103); справка картон на водача, изготвени от ОД МВР - Габрово (т. 1, л. 26/; заверено копие на удостоверение за регистрация на МПС - част I и II (т. 1, л. 163, 164), заверено копие на удостоверение за МПС (т. 1, л. 165), заверено копие на протокол от крайпътна техническа проверка (т. 1, л. 167), заверено копие на протокол от контролна проверка (т. 1, л. 168), копие на протокол за техническа изправност на ППС (т. 1, л. 169), копие на удостоверение за техническа изправност (т. 1, л. 1**), заверено копие на удостоверение за обществен превоз на товари (т. 1, л. 171), заверено копие на заповед № 330 от 08.07.2019 г. (т. 1, л. 172), заверено копие на експедиционна бележка (т. 1, л. 173), заверено копие на кантарна бележка (т. 1, л. 174), заверено копие на трудов договор и допълнителни споразумения, както и длъжностна характеристика (т. 1, л. 175 – 179), пътен лист от 08.07.2019 г. (т. 1, л. 181), писмо рег. № РД-09-2558/18.07.2019 г. на МБАЛ - Габрово (т. 1, л. 183), 2 бр. скоростни профили от дигитален тахограф (т. 1, л. 186-187), свидетелство за съдимост (т. 2, л. 174), протокол за доброволно предаване и диск „Freestyle“ (т. 1, л. 58- 59/, протокол за медицинско изследване (т. 1, л. 78), заверено копие на констативен протокол за ПТП с пострадали лица (т. 1, л. 24), заверено копие на талон за изследване № 8787 от 08.07.2019 г. (т. 1, л. 28), копия на лична карта и СУМПС (т. 1, л. 30), заверено копие на комбинирана застрахователна полица (т. 1, л. 166), копие на епикриза (т. 1, л. 89-91), копие на лист за преглед на пациент (т. 1, л. 217), договор за реконструкция с приложения (т. 1, л. 193-206); заключенията на експертизите: СМЕ на труп (т. 1, л. 81-88) и допълнителна СМЕ (т. 1, л. 138-151), химическа експертиза (т. 1, л. 76), авто-техническа експертиза, ведно със скици (т. 1, л. 95-134); повторна експертиза по безопасни и здравословни условия на труд, ведно с приложения (т. 2, л. 58-72); допълнителна повторна експертиза по безопасни и здравословни условия на труд (т. 2, л. 80-88), както и веществените доказателства: 1 брой дървен бастун и 1 брой стерилен тампон с иззета проба от биологична материя.

Съдът намира, че всички кредитирани като относими гласни и писмени доказателствени средства и писмените доказателства по делото са непротиворечиви и в пълнота изясняват фактическата обстановка, като подкрепят направеното от подсъдимия признание на описаните в обстоятелствената част на обвинителния акт фактически положения. С оглед разпоредбата на чл. 373, ал. 3 от НПК, съдът е задължен в мотивите на присъдата си да приеме за установени обстоятелствата, изложени в обвинителния акт, като се позове единствено на направеното самопризнание и на доказателствата, които го подкрепят. В настоящия случай липсват доказателства, които да обективират каквото и да било съществено противоречие с изложените в обстоятелствената част на обвинителния акт факти, поради което не се налага и обсъждане на доказателства по реда на чл. 305, ал. 3, изр. 2, вр. чл. 374 от НПК. Всички посочени по-горе като относими събрани и проверени в хода на досъдебното производство доказателства подкрепят еднопосочно и безпротиворечиво изложената фактическа обстановка.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Подсъдимият М. А. И. е осъществил от обективна и от субективна страна състава на престъплението по чл. 343а, ал. 1, б. „б“, във вр. с чл. 343, ал. 1, б. „в“ предл. 1, във вр. с чл. 342, ал. 1 от НК.

От обективна страна на 08.07.2019 г., около 11:05 часа, в междублоково пространство на ул. „С.“ № ** в гр. Габрово, при управление на товарен автомобил (бетоновоз) подсъдимият И. предприел маневра „потегляне“, без да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които минават пред него, като се съобрази с тяхното положение, посока и скорост на движение и при наличие на възможност да възприеме движещата се пешеходка, предприел потегляне, вследствие на което допуснал ПТП и причинил смъртта на преминаващата пред товарния автомобил М. С.. Несъмнено е, че подсъдимият е извършвал „потегляне“ с пътното превозно средство от мястото, където е бил спрял, като маневрата е изпълнена в нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП. Това е така, тъй като съгласно посочения текст, задължение на водача е първо да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението – в случая минаващата пред камиона пешеходка, и да извърши маневрата като се съобрази с тяхното положение, посока и скорост на движение. Фактите по делото, описани в обвинителния акт и признати от подсъдимия, несъмнено обосновават извода, че И. е имал обективна възможност да възприеме пешеходката преди тя да се озове пред автомобила, но той не е изпълнил задължението си, предписано му в чл. 25, ал. 1 от ЗДвП. Ако подсъдимият бе изпълнил вмененото му от закона и се беше убедил преди потеглянето, че не застрашава никого, включително като възприеме пешеходката, той щеше да се съобрази с това и да извърши маневрата, след като установи, че тя се намира на безопасно разстояние. Разпоредбата на чл. 77 от ППЗДвП също е нарушена, но това нарушение следва да се разглежда в контекста на обсъденото нарушение по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, тъй като двете разпоредби в значителна степен са с идентично съдържание и предвиждат едно и също правило за поведение. В тази връзка съдебният състав приема, че се касае до едно извършено нарушение, изразяващо се в неизпълнение на задължението на водача преди да изпълни маневра да се убеди, че няма да застраши останалите участници в движението.

Настоящият съдебен състав счита, че са налице предпоставките за прилагането на привилегирвания състав по чл. 343а от НК. Съгласно задължителните указания, дадени в ППВС № 1/1983 г. на ВС, за да е налице намаляващо отговорността обстоятелство - оказване помощ на пострадалия по смисъла на чл. 343а от НК, деецът трябва да е направил всичко зависещо от него за оказване помощ на пострадалия или пострадалите. Дали е направил всичко зависещо от него, се преценява конкретно с оглед възможностите му, обстановката, в която е действал и характера на действията, които сам или с помощта на друго е извършил. Друго изискване е помощта да е била необходима, т. е. да е оказана на жив човек, независимо от характера и степента на нараняването му, да е насочена субективно и обективно към запазване здравето или спасяване живота на пострадалия. В настоящия случай е установено, че след като възприел прегазената от управлявания от него автомобил пешеходка, в 11:08 часа (т.е. до 2-3 минути след произшествието) подсъдимият М.И. подал сигнал на ЕЕН 112. Няколко минути след това на място пристигнали екипи на МВР и на ЦСМП – Габрово. Подсъдимият не е местил автомобила, а с оглед състоянието на пострадалата следва да се приеме, че в конкретната ситуация подаденият сигнал и търсенето на помощ е било

единствено възможното, което е можел да стори за запазване на живота на пешеходката. Тези действия са се оказали с максимална ефективност за спешното оказване на медицинска помощ, но за съжаление пострадалата починала след няколко часа.

От субективна страна деянието е извършено от подсъдимия И. по непредпазливост под формата на небрежност - подсъдимият не е предвиждал настъпването на общественоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди, защото не е имало пречка да съобрази, че управлява МПС в урбанизирана територия (междублоково пространство) и при неизпълнение на задължението си да се огледа обстойно преди потегляне е възможно в близост до автомобила да премине пешеходец и да се реализира ПТП; имал е възможността да предотврати последиците, като предприеме маневрата „потегляне“ едва след като се убеди, че няма да създаде опасност за останалите участници в движението и в частност движещата се към и пред бетоновоза пешеходка, при налична възможност за възприемането ѝ.

По изложените съображения съдът призна подсъдимия М. А. И. за ВИНОВЕН в извършване на престъпление по чл. 343а, ал. 1, б. „б“, във вр. с чл. 343, ал. 1, б. „в“ предл. 1, във вр. с чл. 342, ал. 1 от НК за това, че на 08.07.2019 г., около 11:05 часа, в междублоково пространство на ул. „С.“ № ** в гр. Габрово, при управление на товарен автомобил (бетоновоз) марка „М.“, модел „А.“ с рег. № ***, собственост на „П.“ АД гр. Габрово, нарушил правилата за движение по пътищата по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП и по чл. 77, ал. 1 от Правилник за приложение на ЗДвП, съгласно които: „Водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, ... преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение“, и по непредпазливост причинил смъртта на М.Х.С. от гр. Габрово, като след деянието направил всичко зависещо от него за оказване помощ на пострадалата.

Съдът намира за неоснователни доводите на адв. И. за наличие на основаниято по чл. 15 от НК за изключване на вината на дееца, защото от кабината на бетоновоза, управляван от подсъдимия, видимостта му към пътното платно била силно ограничена, поради което непосредствено преди започване на маневрата „потегляне“, той е нямал възможност да възприеме и не е установено, че е възприел намиращата се на пътното платно пешеходка. Преди всичко следва да се посочи, че в процедурата по съкратено съдебно следствие по чл. 371, т. 2 от НПК не е допустимо да се променят смисълът и значението на съставомерните факти, които са били предмет на самопризнанието на подсъдимия, включващо потвърждаване на верността на изложените в обвинителния акт както обективни, така и субективни факти. В случая това означава, че съзнателно и доброволно подсъдимият е направил самопризнание и за изложените в обвинителния акт съставомерни обективни факти. Поначало признанието на фактите от подсъдимия не възпрепятства съда да извърши суверенна правна оценка и не го обвързва да възприеме правната квалификация на деянието, дадена от прокурора, но тази свобода на преценката не включва възможност за подмяна на съставомерните факти. В конкретния случай подсъдимият е признал фактите, според които е имал техническа възможност да възприеме преди потеглянето на автомобила навлизането от десния тротоар и движението на пешеходката по пътното платно (в рамките на 14 секунди до 27 секунди преди започване на движението, според заключението на АТЕ), като при правилна преценка на начина на движение на пешеходката с оглед възможността за

последващото ѝ навлизане в невидима за него зона, е можел да изчака появата ѝ във видимата зона или да извърши допълнителни действия за възприемане на положението ѝ преди потеглянето на бетоновоза. Тези факти, описани в обвинителния акт и обхванати от самопризнанието на подсъдимия, се подкрепят от данните от протокола за оглед на местопроизшествието, ведно с приложените към него фотоснимки и скици, обсъдени подробно в заключението на автотехническата експертиза, както и заключението на допълнителната съдебно-медицинска експертиза за механизма на причиняване на травмите по тялото на пострадалата. Правната оценка на така признатите факти изключва наличието на случайно деяние.

Съдът прие, че настъпилото ПТП не е в причинна връзка с нарушаване на правилото по чл. 20, ал. 1 от ЗДвП. Посоченият текст от специалния закон съставлява самостоятелно нарушение - неконтролиране на МПС, към което следва да се отнесат случаи на изгубване контрола върху автомобила, поради заспиване на водача, отклоняване на вниманието, разсейване и др. В настоящия казус данни за загубване на контрол върху ППС не са налице.

Съдебният състав счете, че подсъдимият не е нарушил и правилото на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, съгласно което при избиране на скоростта на движение водачът е длъжен да се съобразява с конкретните условия на видимост, за да бъде в състояние да спре пред всяко предвидимо препятствие. Законът има предвид обективно съществуващи затруднения във видимостта, с които водачът следва да съобрази величината на скоростта, с която управлява. В случая невъзможността подсъдимият своевременно да възприеме преминаващата пред товарния автомобил пешеходка се дължи изцяло на субективното му действия, но няма връзка с избраната от него скорост на движение, която и без друго е твърде ниска – под 5 км/ч.

На следващо място, съдът счита, че подсъдимият не е допуснал нарушение на чл. 5, ал. 2, т. 1 от ЗДвП, както и на чл. 116 от ЗДвП и чл. 193 от ППЗДвП. Посочените правила създават в най-общ вид задължения за участниците в движението да бъдат внимателни и предпазливи към уязвимите участници в движението, в частност към пешеходците, особено тези с трайни увреждания и възрастните хора. Доколкото подсъдимият е допуснал нарушение на специални норми, регламентиращи правилата за движение, свързани с извършване на маневри, то приложението на специалната норма изключва общата. Поради това посочените в обвинителния акт общи норми, които наред с това не вменяват и конкретни длъжимо поведение, не могат да запълнят бланкета на престъпния състав.

По изложените съображения съдът призна подсъдимия М. А. И. за НЕВИНЕН в това да е извършил престъплението нарушавайки правилата за движение по пътищата по чл. 5, ал. 2, т. 1 от ЗДвП; по чл. 20, ал. 1 от ЗДвП; по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП; по 116 от ЗДвП и чл. 193 от ППЗДвП, поради което го ОПРАВДА в тези части по повдигнатото му обвинение, както и по повдигнатото му с обвинителния акт обвинение за по-тежко престъпление, квалифицирано по чл. 343, ал. 1, б. „в“ предл. 1, във вр. с чл. 342, ал. 1 от НК.

При определяне на наказанието съдът отчете степента на обществена опасност на деянието и на подсъдимия, както и останалите смекчаващи и отегчаващи вината

обстоятелства.

За престъпление по чл. 343а, ал. 1, б. „б“, във вр. с чл. 343, ал. 1, б. „в“, вр. с чл. 342, ал. 1 от НК се предвижда наказание лишаване от свобода до четири години, а съгласно чл. 343г от НК и наказание лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК.

Обществената опасност на деянията от този вид несъмнено е завишена, защото чрез тях се засягат не само обществените отношения, уреждащи безопасното движение по пътищата, а се накърнява и най-ценното благо - човешкият живот. Настоящото деяние разкрива по-ниска обществена опасност в сравнение с типичните случаи, тъй като не може да се пренебрегне нарушението, извършено от пострадалата пешеходка, която също е създала предпоставки за настъпването на произшествието. Съдът приема, че обществената опасност на подсъдимия е ниска, тъй като същият е с чисто съдебно минало и много добри характеристични данни. Чистото съдебно минало и добрите характеристични данни съдебният състав отчете и като смекчаващи обстоятелства при индивидуализация на наказанието. Към тях следва да се отнесат и липсата на системни нарушения по ЗДвП и искреното съжаление на подсъдимия за случилото се. Макар и не в значителна степен, съдът отчита и наличието на съпричиняване от страна на пострадалата, която е предприела движение по пътното платно в непосредствена близост до товарния автомобил. Макар и в момента, в който пешеходката е слязла от тротоара двигателят на бетоновоза да не е работел, наличието му на обекта, на който е било видно извършването на строителни действия, е обективирало опасност, с която същата е следвало да се съобрази, още повече, че е била трудно подвижна. Самопризнанието на подсъдимия, предвид провеждането на съкратено съдебно следствие, не следва да се отчита като смекчаващо обстоятелство. Според съда като отегчаващо вината обстоятелство следва да се отчете факта, че произшествието е настъпило в междублоково пространство, където наличието на пешеходци, още повече в обедните часове, е напълно обичайно - факт, с който подсъдимият е бил наясно, а това на свой ред означава, че вниманието му е следвало да бъде изострено, тъй като той във всеки момент е следвало да очаква появата и преминаването на пешеходци, поради което е трябвало в пълен обем да изпълни задължението си да се убеди преди потегляне, че няма да застраши нечия безопасност.

При съвкупната преценка на изложеното, давайки превес на смекчаващите обстоятелства, съдът определи на подсъдимия наказание от една година и шест месеца лишаване от свобода. Съгласно разпоредбата на чл. 373, ал. 2 от НПК, във вр. с чл. 58а, ал. 1 НК, при положение, че съдебното следствие е протекло по реда на глава 27 НПК, съдът е задължен, след като определи размера на наказанието лишаване от свобода, да го намали с една трета. Следвайки императивните изисквания на цитираните правни разпоредби, съдът намали с една трета определеното наказание от една година и шест месеца лишаване от свобода и наложи на подсъдимия М. А. И. наказание от ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА. Становището на съдебния състав е, че не са налице предпоставките за приложение на чл. 55 от НК. Поначало изпълването на хипотезата на чл. 55 от НК предполага кумулативното проявление на две условия – наличие на изключителни или многобройни смекчаващи обстоятелства и убедителна констатация, че най-лекото, предвидено в закона наказание се явява несъразмерно тежко за подсъдимото лице. В разглеждания случай не е налице кумулативност на двете условия. Наличните смекчаващи обстоятелства са отчетени в полза на подсъдимия при индивидуализация на наказанието. Те обаче не са многобройни, а сред

тях не са откроява и изключително такова. Не е проявено и другото изискване за приложение на чл. 55 от НК - предвиденото наказание лишаване от свобода да е несъразмерно тежко за подсъдимия.

Съдът счете, че са налице предпоставките за приложение на чл. 66, ал. 1 от НК. Подсъдимият не е осъждан и не представлява личност със завишена степен на обществена опасност. При тези факти, давайки приоритет на положителните му характеристични данни, съдът прецени, че за неговото поправяне и превъзпитание не е наложително да изтърпи наложеното наказание лишаване от свобода. Поради това отложи изпълнението му, като определи на подсъдимия М.И. ТРИГОДИШЕН ИЗПИТАТЕЛЕН СРОК, считано от влизане на присъдата в сила.

Съдът, на основание чл. 343г, във вр. с чл. 343а и чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК, лиши подсъдимия М.И. от право да управлява МПС за срок от ЕДНА ГОДИНА, считано от влизане на присъдата в сила. При определяне на размера на това наказание съдът съобрази от една страна изискванията на закона – лишаването от права да не е по-малко от наложеното наказание лишаване от свобода, а от друга – превеса на смекчаващите обстоятелства, както и данните за липса на извършени от подсъдимия съществени нарушения на правилата за движение по пътищата, за които е наказван по административен ред. Анализът на приложената по ДП справка сочи, че за последните десет години преди деянието подсъдимият И. е наказван по административен ред с два фиша и едно наказателно постановление за нарушения, които не следва да се определят като тежки (и в трите случая е приложената общата разпоредба на чл. 185 от ЗДвП и са наложени глоби в размер 10-20 лева).

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК съдът осъди подсъдимия М. А. И. да заплати на всеки от частните обвинители Д. И. Т. и Х. И. Т. направените от тях разноски за възнаграждения на процесуален представител в размер по 1000 лева.

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК съдът осъди подсъдимия М. А. И. да заплати по сметка на Окръжна прокуратура – Габрово сумата от 1063,10 лева, съставляваща направени в досъдебната фаза на процеса разноски, както и 5 лева държавна такса по сметка на Окръжен съд – Габрово в случай на служебно издаване на изпълнителен лист; както и да заплати по сметка на ОД на МВР - Габрово сумата от 1426,68 лева, съставляваща направени в досъдебната фаза на процеса разноски, както и 5 лева държавна такса по сметка на Окръжен съд – Габрово в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

С присъдата съдът, след като взе под внимание и изявлението на частните обвинители, че не желаят връщането на приобщения по делото като доказателство дървен бастун, постанови веществените доказателства – 1 брой стерилен тампон с биологичен материал и 1 брой дървен бастун с дължина 0.85 см, да се унищожат, след влизане на присъдата в сила.

В този смисъл съдът произнесе присъдата си.